

Universitätsbibliothek Paderborn

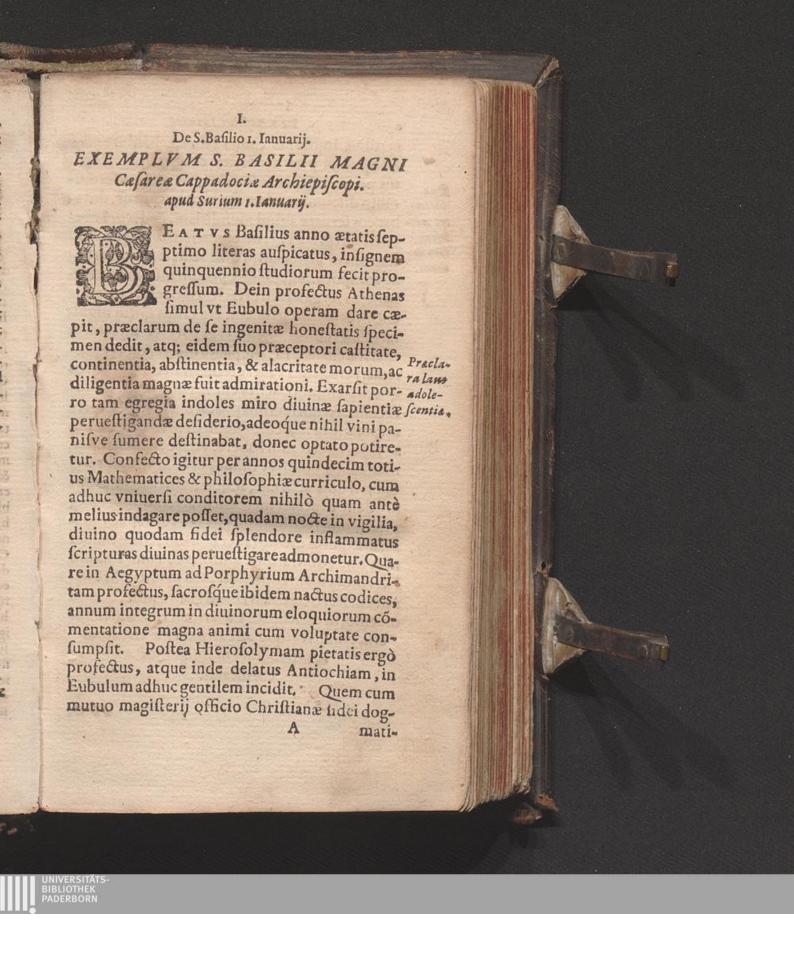
Specvlvm Ivventvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiae Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VVestphalorvm, 1615

In lanvario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

248 wirtuesant.

matibus imbuisset, mox etiam Libanium condiscipulum pari facilitate conuertit. Rogatus porro à Libanio Basilius, vt ijsdem sermonibus discipulos etiam suos cohortaretur, doceses ado- bat eos feruare animi munditiam, & decora corporisintegritatem, incessum sedatum, pronunciationem articulatim distin&a, sermonem benè compositum, cibum & potum minimè perturbantem, erga feniores taciturnitatem, erga fapientiores aufcultationem, ergaillos qui in dignitate sunt subiectionem, erga pares & inferiores charitatem non fictam:pauca dicere, capere plurima:verborum cauere temeritatem, lugere loquacitatem, non faciles effe in rifum, ftudere verecundiæ, cum feminis procacibus non fuscipere disputationem, oculos humi depressos, animum ad superna erectum habere, vitare contentiones, mundanos honores omnes pro nihilo ducere. Quid si quis vestrum, inquit, alijs etiam possit prodesse expectet mercedem à Deo, bonorum q; perennium retributionem. Hæc cum apud Libanij discipulos memorasset Basilius, illig; omnes non fine admiratione audiffent, cum Eubulo Hierofolymam contendit, vbi primis Christianorum facris initiatus, haud multo post, diuino oraculo, in episcopatu Cæsariensi Eusebio suffe-Etus, multis víque ad exitum vitæ virtutum

ac miraculorum infignibus

corufcauit.

AD O.

ft

te

te

fu

De S. Fulgentio 2. Ianuary.

ADOLE SCENTIA S. FVLGENTII

Episcopi Ruspensis Surius Tom. 1.
1. Ianuary.

Larissimis maioribus ortus S. Fulgentius, inter ipsaincunabula egregia quadam indole ad futuræ sanctitatis culmen cotendebat. Quem religiosa mater, parente celeriter exstincto græcis literis imbuendum tradidit, atque in his fatis superá; eruditum Latinis perinde operam nauare voluit. Quamuis vero ingenij facilitate plurimum valeret, rei tamen familiaris cogente ratione, studiorum curriculum æquo citius abrupit. Suscepta igitur paternæ domus gubernatione, nihilo fecius maternis se subdebat imperijs, vt ad exemplar Christi sese conformaret, quem sacræ obedis paginæ docent parentibus suis fuisse subiectnm. entia. Haud multo post ob prudentiæ samam procurator constitutus, initium sumebat imperandi,ac consulendi, & gubernandi quam plurimos. Accepta porro hac potestate, dum pro ingenita sibi bonitate neminem lædere desiderat, atq; interea in pensionibus extorquendis crudelitatem iubetur exercere, coepit secularium negotiorum farcinam & vanam felicitatem vehementius fastidire: proindeq; spiritualis vitæ amore pedetentim succenditur, & lectioni ac orationi contento desiderio incumbit. Postmodum vero Africas fuauissimas monasteriorum societates frequen- nd statius visitat, & seruoru Dei mores propositumq; fettieperdiscit. Inter abstinentes nulla esse gaudia fæ- nic.

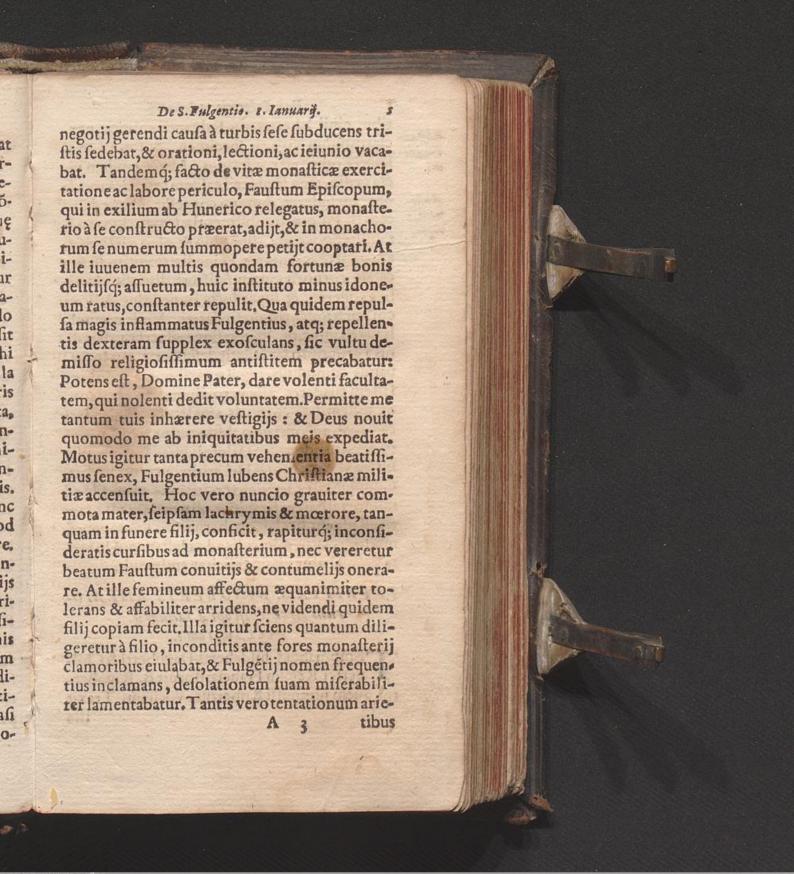
A 2 culia

3

e

De S. Fulgentio. z. Ianuarij. culi, sed nulla etiam esse tædia sentiebat. Videbat eos in summa viuentes abstinentia, nullius formidare calumniam, atq; ab omni simultate alienos, mutuis sibi charitatis officijs subseruire. Cósiderabat adhæc multis adolescentibus, perpetuę continentiæ deditis, nihil esse pudoris incorruptione antiquius. Hæc omnia reuoluens, & ancipiti cura vitæ ineundærationem disquirens, Cur Religios obsecro, inquit, sine spe futurorum bonorum lasavita boramus in sæculo? Ecquid nobis aliquando commo- mundus præstet? Si gaudia quæras (etsi melius sit benè flere, quam malè gaudere) quanto tamen hi securius, gaudent, quorum sicin Deo tranquilla est conscientia, quos minime terret exactoris improbi violentia, qui nihil timent nisi peccata, nihil agunt nisi vt diuina possint implere mandata? Viuunt inter se pacifici, sobrij, mites, humiles, atq; concordes. Nulla illis cura libidinis; immo magna solicitudo & iugis custodia castitatis. Imitemur tam laudabiles viros:arripiamus hanc benè viuendi constantiam. Sit nobis vtile quod gratia reuelante meruimus meliora cognoscere. Hæcaliaq; diutius mente pertractans, Spiritu fan-&o auspice decernit missis vanitatibus & delitijs fæculi, illius vitæ focius fieri quam laudabat. Prius tamen cogitans, ne subita mutatio mentem simul corpufq; perturbans, inter ipfa conuerfionis primordia grauissimum sibi vel impedimentum vel scandalum gigneret, principiò rarasibi indixitieiunia: dehinc paululum progrediens, antiquorum sodalium abstinebat consortijs;tu quasi nego-

t t c i i c u i t i i i

De S. Fulgentio. 2. Ianuarij.

Elfansia aniwi.

Abstimensia vigor.

tibus nihil labefactatus Fulgentij animus, præclarissimum virtutis specimen, & futuræ constantiæ omen est consecutus. Mater tandem vieta tædio, cum fæpius ad easdem insidias reuersa operam luderet, domum concessit. Atque deinceps B. Fulgentius abstinentiæsemet rigore mirabiliter macerans, fine vino & oleo victitabat, adeo parceactenuiter, vr inediæ magnitudo ficcatam corporis cutem fatiscere diuersis viceribus cogeret, & superducta impetigine delicati corporis pulchritudo fædaretur. Vnde nonnulli verebantur, ne aut occasione aduersæ valetudinis à proposito sanctitatis descisceret, aut in seruanda communis regulæ parfimonia remissior faltem euaderet. Ille vero diuina ope excitatus, ex infirmitate corporis ampliores animi vires capiebat, adeoq; tanto abstinentior factus, quanto debilior de æterna salute iugiter cogitabat: salutem vero corporis Dei arbitrio committebat. Cumque tali pietatis exercitatione viam sibi ad immortalitatem strauisset, ob præclara vitæmerita Ruspélis Ecclesiæ gubernaculis admouetur, multifq; clarus miraculis ad cælestem qua in terra zmulabatur vitam feliciter emigrauit.

il

m

ti

q

m

tic

ti

ui

Sp St

h

vi

a

PI

E

m

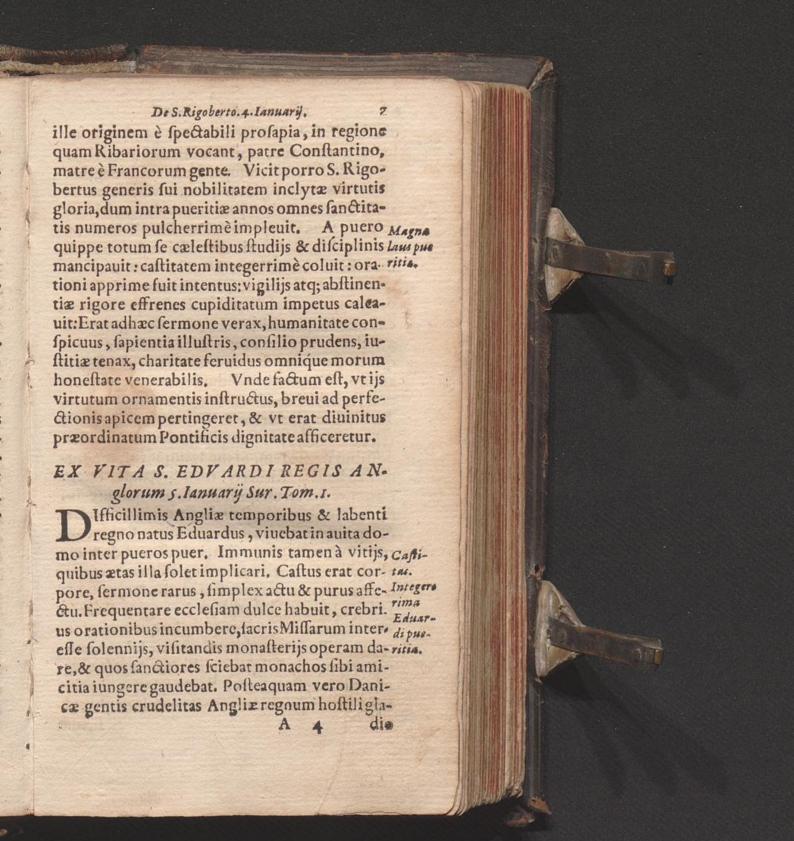
q P

11

e

PVERITIA S. RIGOBERTI RHEMOrum Archiepiscopi 4. Ianuarij. apud L. Sur. Tom. 1.

TEmporibus Childeberti, Dagoberti & Chilperici Regum Franciæ floruit B. Rigobertus, quem nonnulli Robertum vocitant. Traxit ille

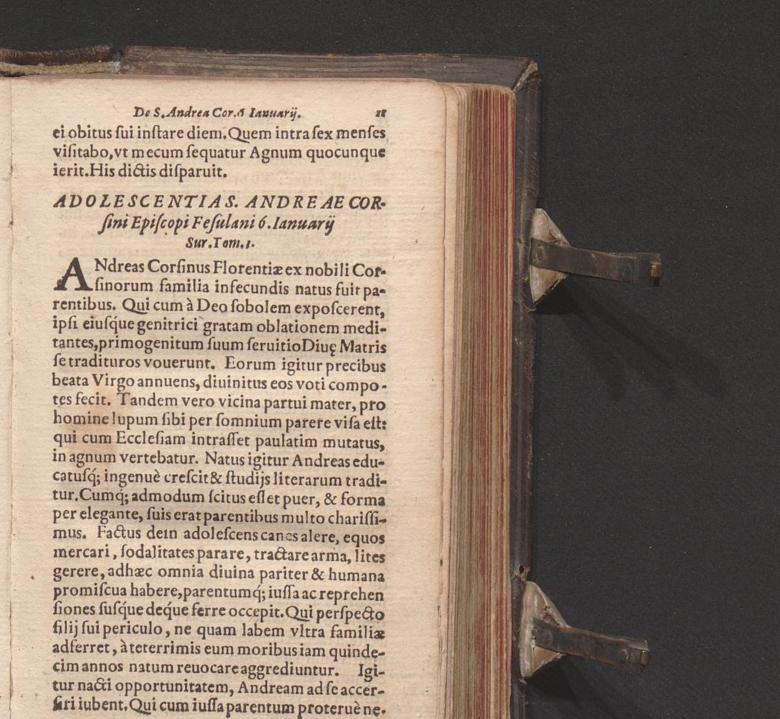

dio funestaffet, & in sacra iuxta ac profana infolenter grassaretur, extinctis immani parricidio fratribus, folus adhuc superstes in exiliodegebat Eduardus. Quare ijsdem quoq; insidijs se iam omnis humanæ opis expertem inuolutum iri formidans, vota Deo pro sospitate sua tali oratione nuncupabat. Respice in me omni nudatum auxilio afflictorum adiutor Deus: cita enim morte sueus occubuit parens, fratres item meos nefaria proditorum crudelitas abstulit, à nepotibus me exilium longius submouit, ipsam deniq; matrem æmulus noster sibi vendicauit: mea nunc solius quæritur anima. Sed tu Domine orphano eris adiutor. Tu quondam Eduuinum morti expositum, mirabili modo & vitæ reservasti & regno. Tuillud Angliædecus S. Osvvaldum de exule regem factum, per fignum crucis cunctis fecifti hostibus fortiorem. Si me igitur incolume regno patris mei restitueris, tu mihi semper eris in Deum, & B. Petrus Apostolus in patronum: cuius facratissimas in vrbe Roma exuuias, te annuente, te regente visitaturum me promitto, Exhincautem diuino fretusauxilio, robustior fide & spe euadebat alacrior. Interea Angli Canuto rege, liberifque immatura morte sublatis, & tyrannide Danica liberati Eduardum in regem electum maximo cum honore coronariatque inungi fe-Potitis cerunt. Tunc sacerdotes sanctitate fulgere, monasteria omnia religione pollere, omnesque regni ordines reflorescere. Reges quoque ac principes exteri tanta rerum commutatione perculfi, cum

peregrination nem.

De S. Eduardo. s. Ianuary. fi, cum Eduardo fœdus statuere & amicitias inire gaudebant. Nihil vero de integritate regijanimi Humivanæ glorie cupido in tanta faustitate decerpsit, litas. sed hanc vite normam sibi proponens, suis se domesticis præbebat æqualem, sacerdotibus humilem, plebi gratum, compatientem miseris & largum egenis. Proceres autem regni de successione soliciti, regem de vxore ducenda conueniunt. Stupet rex fuæ metuens integritatis thefauro Si enim suorum suasionibus cederet naufragium pudicitiæ formidabat: sin refragaretur, propositi sui dulce secretum prodi verebatur. Tandem vero importune infistentibus tutius esse ratus nonnihil cocedere, huiufmodi verbis fuam Domino pudicitiam commendabat. Tua quodam, Ielubone, misericordia tres pueros inter flammas Chaldaicæ fornacis seruauitillæsos: per te Ioseph pallio in manibus meretricis relicto, cum titulo castitatis euasit: admirabilis Susannæ constantia tua olim virtute de impudicis senibus triumphauit : fanctæq; illius Iudith castitas ab Ho. loferne nec lædi potuit nec tentari. En ego tuus tuæq;matris qualifcunq; dilector& feruus,auxiliorem abs te expecto gratiam, qua sic maritale fuscipiam facramentum, vt pudicitiæ periculum nonincurram. Victus itaq; rex procerum contento desiderio, Editham Goduuini filiam duxit vxorem. Hanc quippe virginem ab infantia castitatis amore, odio vitiorum, & virtutum affe-&u exercitatam, suo Christus dilecto destinarat. Suscepto igitur coniugali fœdere, rex & regina de

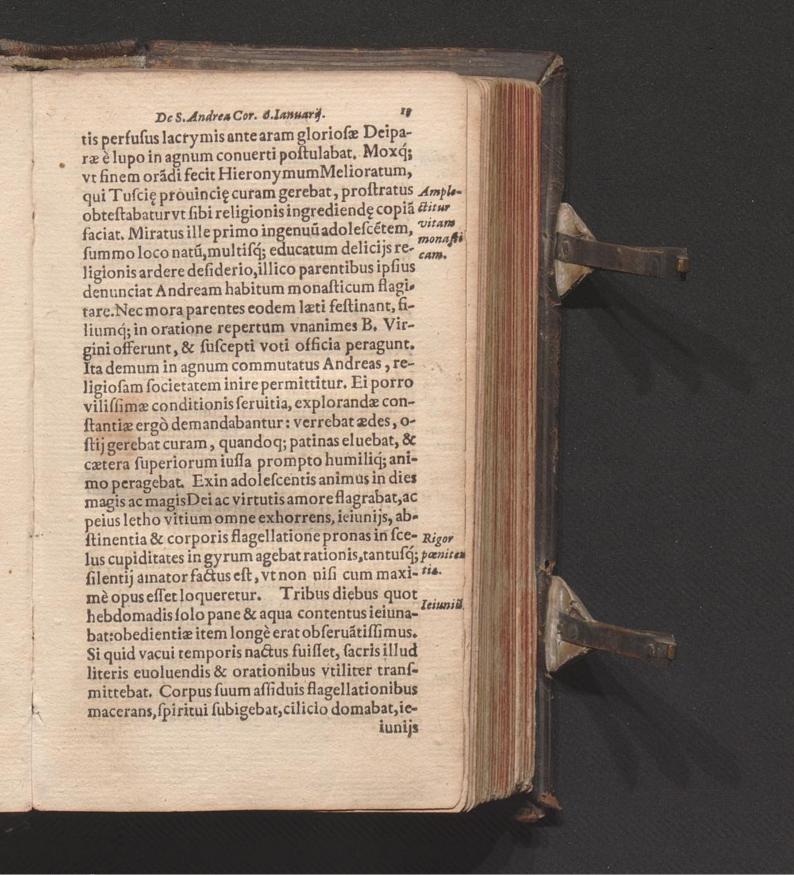
Virgini de seruanda castitate paciscuntur, huiusque fidel non nisi Deum esse arbitrum voluerunt. Fit illa in Ma- coniunx mentenon carne; ille maritus fidenon nio fer- opere. Perseuerat inter eos sine actu coniugali coniugalis affectus, & fine detrimento virginitatis, cattæ dilectionis confensus. Et hæc quidem Elemor inter homines incognita castitatis regiæ excellentia, cælesti meruit præconio honorari, prout sequens narratio oftendit. Solebat vir sanctissimus nulli petenti in nomineS. Ioannis Euangeliitæ (hunc enim arctius diligebat) quicquam denegare. Accidit vero peregrinum quendam absente camerario, in nomine S. soannis Baptistæ eleemosynam à rege importunius postulare. Cui rex pretiofum annulum cum aliud nihil in promptu haberet dedit. Eodem prope tempore duo ex Anglia ad adorandum Christi Saluatoris fepulchrum Hierofolymam contenderant, quibusà via deerrantibus, & inclinato in velperam die inter tenebras cum formidine palantibus, quidam venerandus senex se obuium dedit, reductosque in cluitatem, ac hospitio &mensa lauteacceptos, postera luce cum his mandatis dimifit: Viri, inquit, fratres ne dubitate, reditum vobis in patriam felicem à Deo donatum iri; equidem ob amorem regis vestri in omni via firmabo fuper vos oculos meos. Ego enim fum Apodiligun- ftolus Christi soannes, qui regem vestrum ob meritum castitatis summa dilectione coplector. Hunc ergo annulum quem mihi in habitu peregrino apparenti dedit, ei restituite, denunciantes ciobi-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

De S. Andrea Cor. O. Ianuarif.

gligeret, adiectifque contumelijs ab eorum conspectuimprobè discederet: sic eum ægraanimo affata est mater: Tu profecto, inquit, lupus ille es, quem in somnis mihi visa sum peperisse. His ille dictisattonitus matrem orat, vt quid ea sibi velint verbasignisicet. Tum illa: Audi me, inquit, fili, & ne parentis tuæ dicta contemne. Ego cum genitore tuo annos complures sterilis vixeram, tantuíq; fobolis amor fuit, vt etiam pro habendis filijs vota susceperim. Itaque primitias vteri mei, Deo eiusque virgini Matri offerendas constantissimè voui. Hocidem Nicolaus pater tuus communi voto promisit. Factum est vt beatissimæ Virginis precibus conciperem: cumque pariendi iam tempus adeslet, lupu mihi in somnis eniti vifa sum: qui simulac Ecclesia fuisset ingressus, deposita lupi forma mox agnus euasit, Postridie vero te peperi. Qualis nunc superiorem etatem degeris non te later, non enim vt homo rationevtens viuis, sed vt rapacissimus lupus. Nuncitaq; tempus postulat, vt in agnum te vertas, & quæ pro te vota suscepimus pia mente perficias. Non enim nobis, sed Mariæ virgini natus es. Expergiscere nunc fili, & caue longius focordia ac malis moribus vitam inficias. Hac oratione perculsus Andreas, mox anteactam ætatem tacitus considerat, & pænitentia motus multis cum lachrymis Virginem Mariam pre-Conuero cabatur, vt fusis pro sead filium precibus, deli-Andree Corum sibi veniam exoraret. Altera vero luce ad Carmelitarum Ecclefiam maneabijt, & mul-

De S Luciano y Ianuarij.

iunijs castigabat. Amabat cum primis solitudianem, atque à delicijs iocis ac ludis plurimum abhorrebat. Detractiones atque irrisiones inuicta animi constantia (perinde ac si religionis perfectio in perferendis iniurijs poneretur) tolerabat, donec vita in summa sanctitate traducta, adbeatissimum illud animorum concilium multis terra & cælo auctus honoribus euolauit.

DE S. LVCIANO MARTYRE 7. Ian Sur. Tom. 1.

Singulari parentum diligentia integerrime eomnes
opes ef- tis duodecimo fuit orbatus, ad facram ædem cofundit fugir, effusisque in pauperes cunctis facultatibus,
in pautem contendit: atque hoc vsus præceptore breui
in facrarum literarum scientia præclare profediani je cit. Dein mox à baptismate monasticam vitam

exorsus, vino & obsoniorum esu prorsus abstinuit, & quotidianis insuper ieiunijs secundissimo euentu contra carnis lenocinia depugnauit. Inde vero stabili se consuetudine obstrinxit, vt hora saltem nona semel in die vesceretur, præterquam quod certis temporum interuallis tota hebdomade cibo abstineret. A scurrilitate & risu tantum abhorrebat, quantum iudicabat ea esse

diuinoque præconio beatos asserebat) maluit esfe imitator: proindeque maiorem ætatis suæ partem in precibus ac lachrymis ponebat. Silentio

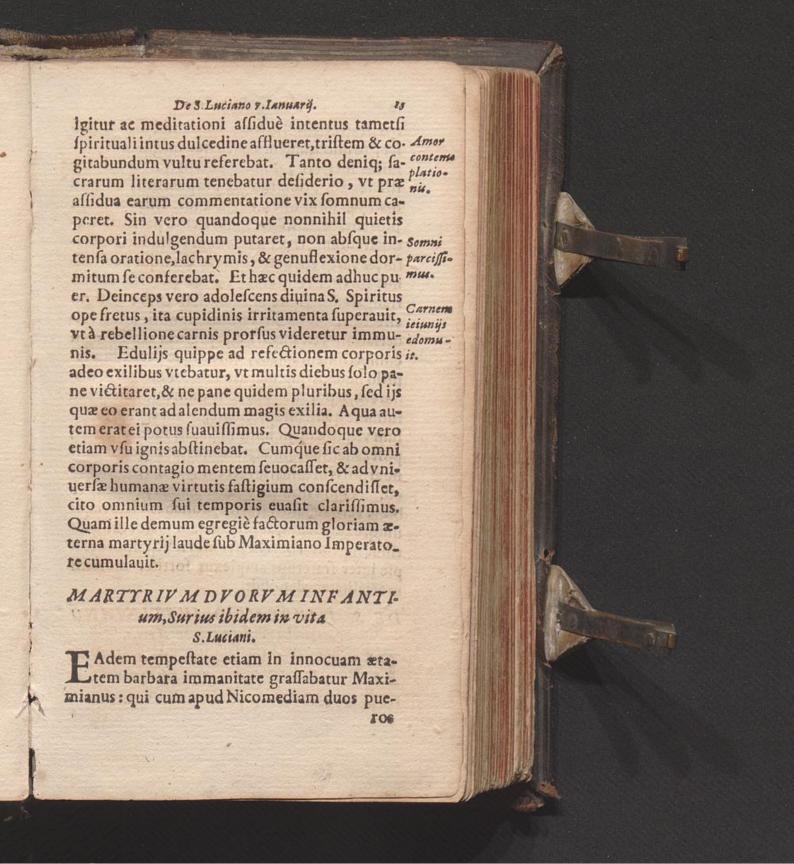
1910

verè ridicula: Contra vero lugentium (quos fuo

set ma.

iunij

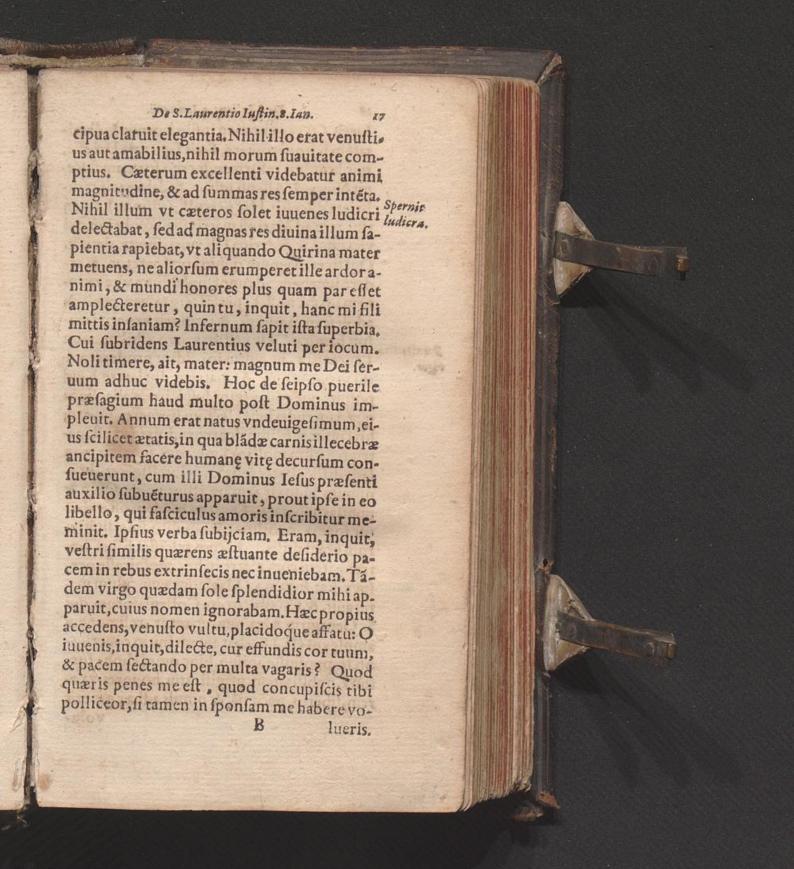
rigor.

ros fratres illustri loco natos fibi fisti curaffet, primo quidem conabatur magnis eos promissis inescare, quibus pueros facile rebatur illiciendos, tum idolothyta puerulis, ne quid mali patiantur offert degustanda. Illis vero cum ploratu auerfantibus, quod fecus à parentibus edocti forent, truci admodum vultu interminatur, & varijs eos plagis onerat. Cumque pueriadhuc fortiter relisterent, neue aduersis animo frangerentur, quidam Sophistarum se è vestigio effecturum spondet, vt cibis appositis sine tergiuerlationevescantur. E sinapi igitur acutissimam confectionem aptans, eorumque verticibus capillo nudatisimponens in fuccensum igni balneum eos deportat. Vbi cum immenso calore ceu fulmine quodam icta essent eorum capita, ad solum víque eadem hora inclinati funt. Paulog; polt cadenseorum ætate minor, præ magnitudine ardoris in caluaria fuccenfi, prior vita functus Quo visoalter quam maxima potuit voce bona verba effatus, fratris exultabat victoria, eumq; exosculatus, acproclamans victorem, continuè ingeminabat: Frater mi vicisti: donec & iple inter fraternos amplexus fortiter moriens mortalitatem deposuit.

DE S. LAVRENTIO IVSTINIANO Patriarcha Veneto \$. Ian. Sur. Tom. 1.

BEatus Laurentius nobilissimis maioribus Bernardo Iustiniano patre, matre vero Quirina Venetijs natus, à primeua ætate morum precipua

lueris. Cu vero nomen ipfius & genus & dignitatem scire peroptare, se ait sapientia Dei esse, que hominis reformandi ergo formam suscepit humana. Assensi igitur, & dato pacis osculo leta discessit. Hac perculsus visione Lauren tius, rem ad Marinu matris suæ cósobrinu, qui vita eque ac doctrina fuit sanctissimus, detulit. Quilicet magnum quidda ominaretur, & ardere iuuenem ad omnem altissime vite rationem probe nosset, perspicere tamen penitius adolescentis animu, & corporis experiri maluit firmitaté. De vestitu porro nihil mutauit Laurentius, ne cultus fordidior proderet animi propositum. At matrem diu latere haud potuit: que cum preter suspiciones alias ligna quædam rudia super lectum sternere, superq; his cubitare filium deprehendisset (vt elt matrum natura mollior) metuens ne filius non fatis difficultates religionis intelligeret, in animum induxit tentare illius propositum & nuptias apparare. Et virgo quidem offerebatur forma, nobilitate & amplitudine diuitiarum præstabilis. Id cum rescisset filius, fratrefq; item cum matre in hoc conspiralle perspexisset, fugam ad Marinum auunculum maturauit, & Canonicorum Collegiatorum, qui S. Georgijin Alga nuncupantur, religionem amplexus est, Dicebat autem initio couersionis se pposuisse animo, hincomnia bona fortunæ, nobilitatem, magistratus, honores, vxo. sem, liberos, pecunia, & omnis adhæcgeneris Moja-

£

la

d

fi

m

80

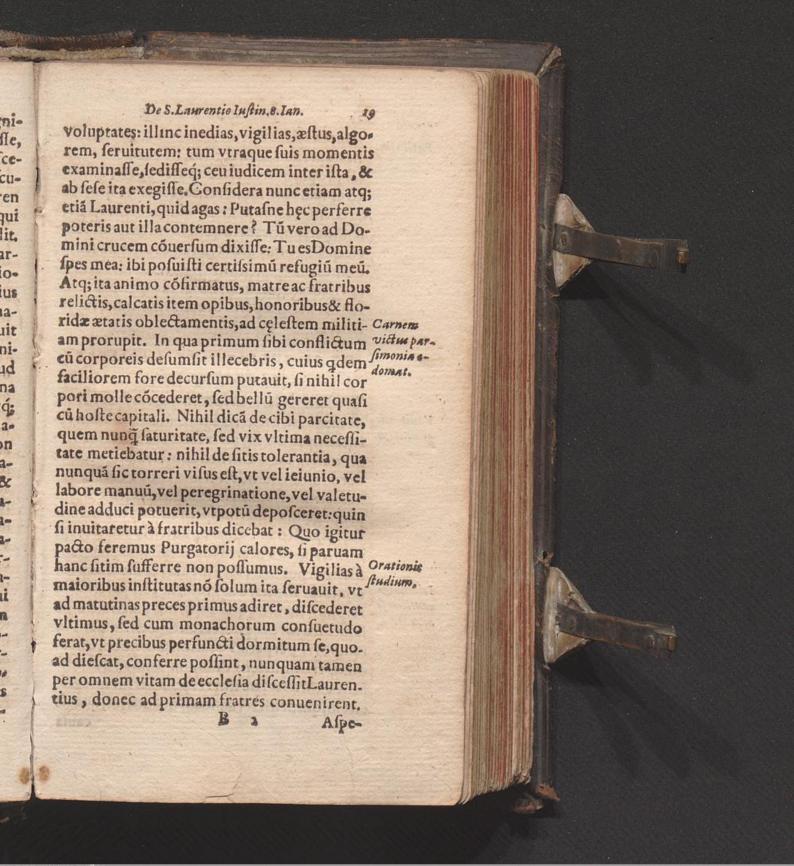
fe

20

P

ti

Panitentia vigor.

C

i

C

C

q

d

CI

d

20

e

ti

n

in

n

e 1p

fa

ri

c

n fe

21

9

T la

f

t(

Aspera etiam hyeme, quod ob corporis debilitatem fuit admirabilius, nuquam foco vifus est propinquare. Accidit auté vt pater quidam ad ignem eum inuitaret:at recufante illo, cum prehensameius manum obrigentem frigore sensillet, admirans inquit: O fili magnus calor est quo tu intus ardes, si frigora ista no sentis, quibus obriguisti. Multis porro in decursu vitę virtutum præluxit infignibus, quibus enarrandis huius operis breuitas me iubet superfedere.

DE SS. IVLIANO ET BASILISSA 9. Ianuary Sur. Tom. 1.

Vlianus claris in faculo parentibus editus, Vouit vir- I magnum à teneris amorem combiberat caginitatem. stitatis, proindeq; state factus prouectior virginitatem fuam Christo confecrauit. Parentes vero ipsum octodecim iam annos natum vehemetissimis adhortationibus, velut vnicam propagandæ familiæ spem ad nuptias ineundas impellebant. Quare pudicitiæ suæ slorem in discrimen vocari videns Iulianus, septemdiali corpus macerare inedia, & diuina opem obnixius flagitare aggreditur, id parentibus responsi daturus, quod Spiritus san ai afflatu è falute sua fore cognosceret. Quodille spatium temporis perpetuis orationibus nocuinterdiuq; transmittens divinum numen devotifsimè exorabat, ne sineret pudoris sui integritatem, quam illi seruandam deuouerat, quauis

Taiunio & oratione se armat.

ebi-

vifus

dam

cum

alor

itis.

I VI-

nar-

er-

1

tus,

ca-

vir-

ites

ve-

am

111-

em

m-

m

US

uè

m

er-

if-

ri-

115 ifa

ore p

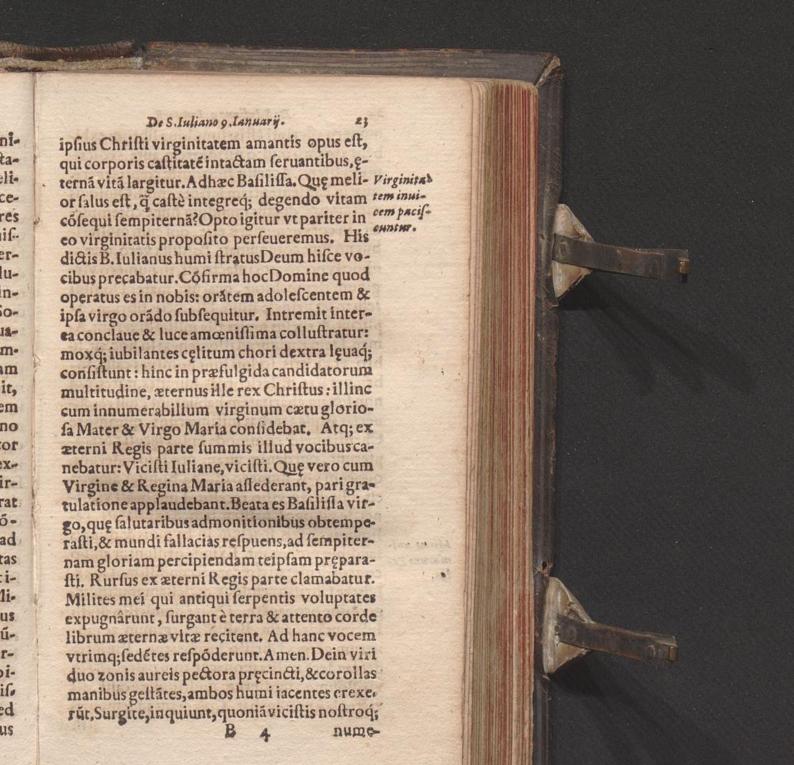
causa violari. Iam q;illum septimæ diei nox in Visione diieiunijs excubantem, & corpore extenuatum una inexceperat, cu ei per soporem astitit Dominus, struitur. eumá; multo solatio ac gaudijs delibutum de calti lui connubij ratione edocuit. Surge, inquit, & millo timore parentum tuorum confilijsacquiescerenihil formida: No enim pudori tuo vllam futura coniunx asperget maculam, quam meauspice tuis thalamis paristue dio caltitatis iugabunt infignia. Eaq; propter te & illam virgines in cælum attollam. Multa enim caltitas pervos mihi propagabitur, multique iuuenes & puellæ per veitram doctrinam cælestis aulęciuibus aggregabuntur. Ego insuper præsto tibi ero, in te habitans, vt omnem corporis libidinem, & rebellione carnis expugnem. Quin & ipsam virginem tibi deipolandam mez tuzq; voluntati coformabo, faciamá; cum institutum tuum complexa fue. rit, vt me vterý; in thalamo vobis præparato cum angelorum & innumerabiliú virginum choris videatis. Hocigitur cælelti oraculo mirifice cohrmatus, actis Deo gratijs læto ac sereno vultu parentesaffatur: En ego, inquit, amplectar lubens desideratas vobis nuptias, quas mihi non peccati anlam, sed gaudij futuras cognoui. His dictis mirum quantum exhilarati parentes nobilissimam filio sponsam, formaatq; opibus Horétillimam, cognomento Basilislam inueniunt:præfigitur nuptijs dies, cunctaq; exquisita ad spledorem industria

preparantur. Adfunt ad condictum diem finitimarum vrbium ciues, multa&varia oblectationum genera fecum adferentes, quibus delicatæ &floridæætatis mentes ad amoris illecebram raperentur. Aderat ad mulcendas aures modulati fymphoniacorum cantus, & fuauiffimę puellarű voculæ, cætereg; omnes ad perfundendum animum quafi illiquefactæ voluptates, quibus costantes alioquin viros ad in-Iuliani ani, temperantiæ lenocinia prouocados putes. Somum nulla lus Christiathleta Iulianus, nihil hisce eneruatur delicijs, veru intra mentis arcanú certa impendétis victoriæ fruitur specula. Productam igitur è thalamo sposam hilari vultu accepit, & cu ea exultauit in Domino. Ac foris quidem lætitiam præ se ferebat, intus vero Domino cum timore canebat. Vre Domine renes& cor meu, ne vetus ille draco cotra me bellum exfuscitet.Imminente vero hora, qua sibi, &virgini secum copulatæ, nuptialis adeundus erat. thalamus, secura mente à Deo premunitus coclaue ingreditur. Quo loco fimul vt preces ad Deŭ fudêre tăta aspirare cœpit odoru suauitas vt inter lilia rosassí; vernantes virgo se costitută autumaret, Tum Iulianum copellans: Mira rem, inquit, sentio, hyems enim cu sit, tatus me fragrantiŭ liliorŭato; rosarŭ odor circudedit, vt iucuditate hac fuauissima vndiq; perfusa, tota certè obstupescă, neq; omnino cubilis societatem desiderem. Cui Iulianus: Suauis

simus odor iste quem sentis, no temporis, sed

ipfius

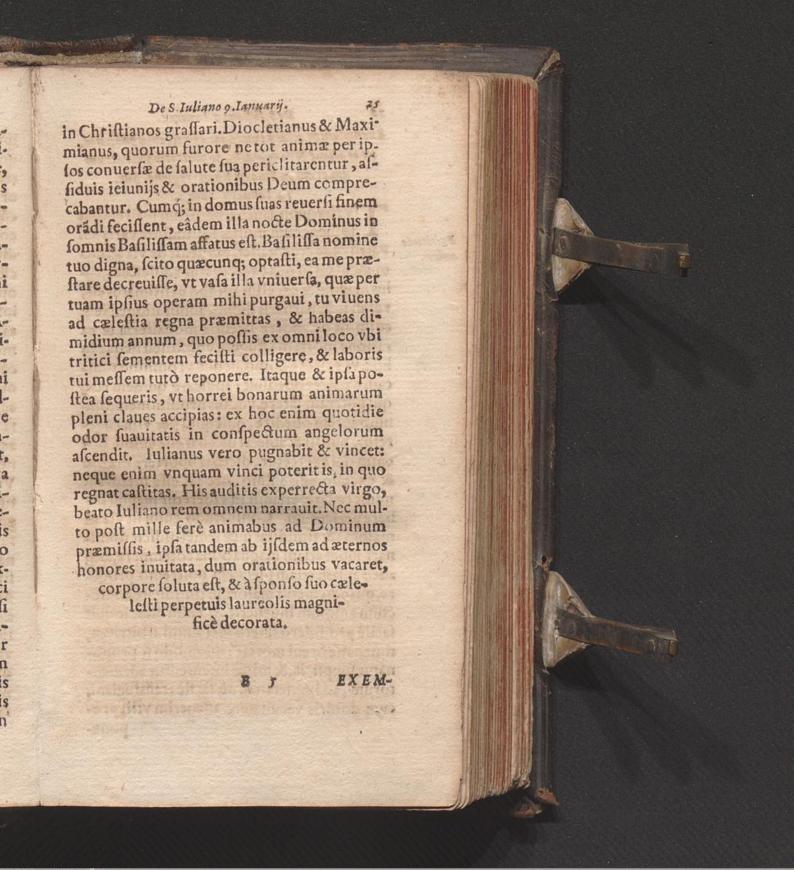
енегиане Melicia.

3.

numero asscripti estis: simulque librum exhibent argento multo nitidiorem, aureis coscriptum literis. Accessit Iulianus& coepit legere, quæ in hac lententiam scripta erant. Quisquis mei amore ductus mundum hunc cotemplerit, in eorum numero erit, qui cum mulieribus no funt coinquinati, Basilisla vero, quæ animo syncero atq; intacto est, in numero virginum deputabitur, quarum mater Domini lesu tenet principatum. His dictis librum coplicuit, & rurfus multa illa millia dixerunt, Amen. Dein rurfum adillos senex: In hoc, ait, libro, vt videtis, scripti funt homines casti, sobrij, veraces, misericordes, humiles, mites, qui non fictam charitatem habuerunt, qui resaduersas atque acerbas sustinuerunt, qui amore Christi opes& commoda huius seculi cotempserunt, qui deniq; vitam pro ipso fuderunt, quorum vos numero diuina bonitas dignata elt. His dictis visio recessit. Tunc beati virgines de visione Christi mirifice exhilarati, reliquum noctis spacium in hymnis & diuinis laudibus posuerunt. Exinde ordiuntur ambo concordi pietatis fædere fecundissimos se exhibere Christo, eiusque ecclesiam multiplici germine propagare. Quare domicilijs diuisi Iulianus virorum, Basilissa virginum ac mulierum greges Christo lucubratur. Illeinter decem fere millia monachorum pater, illa in virginum ac mulierum multitudine castitatis victoria præfulgebat. Cæperant id temporis

Mirus animarum Ze-

Exemplum praclara cuius dam adolescentis pudicitia, ex eratione Nili monach, de martyrio SS. Patrum qui erant in Sina & Rhaiti regione. Sur.

14. Ianuary Tom. 1.

Portitudo

Vrba quondam barbarorum in Eremitas fæuiens cum multas folitudines varia SS. Patrú cede cruentasset, peruenit de via ad domunculam in qua exercebatur adolescens, cuius magnus & excelfus animus existimatus est, vel ab ipfis barbaris dignus admiratione. Neq; enim ijs ostendere latentia monasteria & ea ratione mortem effugere voluit: sed neque in hoc, vt exiret è domo, neque vt omnino tunicam exueret obediuit: Indicare quidem eos, qui poterant latere, vocans proditionem:omnino autem obedire, quicquid per vim cogeretur, pusilli & abiecti dicebat esse animi. Eos enim qui exercétur, dicebat oportere magno & excello elle animo, nec fas elle metui aut minis cedere, etiamfi id videretur magnu haberepericulum. Consuetudo enim sit via ad maiora: & timiditas quæ semel didicit dominari, iubet etiam magna bona côtemnere, atq; adeo ipsam etiam pietatem postremo prodere, quando metus malorum timiditate confectum animum inuenerit, Si enim nuncinquit facile prodidero liberu mel animi arbitrium. timens ne breui moriar: quomodo si proponatur supplicia, & minæ intententur tormentorum, ad impietatem no facile transfugiam, sum doloris vacuitatem affeuerim vtili præpone-

ponere? Quocirca cum vobis planè denegetur ea quæ speratis consequi, ne cunctemini ea quæ vultis facere. Neq; enim loca in quibus viri pij habitant, etsi sciam, indicabo: sed nec extra ostium vobis iubentibus egrediar, neq; vestem exuam, vt me quis adhuc sentientem, & mei liberiarbitrij copotem cernat nudum, Praclara & contueatur corpus, quodin hodiernű víq; castitas. diem meis no est conspectu oculis. Post mor. tem vero in me non sentiétem faciat deinceps vnusquisq; quod velit. Eorum enim qui faciunt crudelitatis, sed non eius qui patitur equa est reprehensio. Intus enim moriar vt constitui indutus, neq; faciam quicquam preter sententiam, meipsum prodens vt mancipium : & in hac cauea in qua decertaui potius interficiar: & erit mihi fepulchrum hæc domuncula, quæprius virtutis sudores, & strenuitatis ac probitatis nuncaccepit fanguinem. Sic eum libere loquentem cum non tulissent scelerati, sed aduersus eius generosum animu essent acerrime commoti, tot eum plagis, quot potuit eius corpus capere, confecerunt. Suam enim vnufquifq; volens iram in eu reipfa oftens dere, no existimabat priorum enses sufficere ad vindictă, nisi & ipse suu propria manu cruentans gladiu, indignationem sua quadantenus posset cosolari. Cum plures itaq; mortuum quam viuum,illum magni&excelsianimi virum ia fauciassent, ægri animis recesserunt, inique ferentes, quod non maiori supplicio eius corpusculum suffecissent,

Omænobilibus&opulentissimis parentibus Eutropio & Theodora prognatus fuit B. Ioannes, qui vt primum literas didicit, ad rhetoricos & philosophicos libros peruoluendos se transtulit. Annum vero agens duodecimum cum ob præstantiam ingenij omnia probè calleret, Christianam cœpit sidem diligeter sectari, & sanctis vacare ecclesijs, adeoq; Mira disci- pertinaci diligentia occupationibus literarijs di alacritas se distinere, vt Gramatici homines adolescentuli perseuerantiam obstupescerent. Contigit autem Abbatem ex venerabili eorum monasterio, quos Acemetos vocant (eò quod nunquam cubare soleant) ad eadem domű, in qua Ioannes docebatur, diuertere. A quo ille, mox vt monasticæ huius vitæ rationem perspexit, in eadem societatem ardetibus votis admitti flagitauit. Audi, inquit, mi pater, & rebus meis comiserans cosule. Parentes enim mesibi multo charissimum, & literis benèimbutu magno dignitatis fastigio destinant, tandem q; coniugio fociabunt. Ast ego sacris exhortationibus ac literis propriaq; cossideratione de omnium rerumvanitate edoctus, hunc folum, qui huius vitæ rebus abdicatis constanter in habitu vestro Deo deseruit, saluum duco. Quare abs te supplex oro Domine, vemeilluc deductum, tam fancte congregationi accensere non graueris.

Monaflicen rogitat.

ueris. Afftipulatur itaq; puerilibus votis monachus, seq; rogata à reditu facturu spopodit. Interea Ioannes librú Euangeliorum, ex quo Christi do arina, vitæ q; ad pietatem formandæ methodum hauriat, à parentibus impetrare contendit. Qui tantam filijalacritatem fouere cupientes, librum illi longè pulcherrimum cuius inuolucrum auro&gemmis radiabat propediem tradut. Interea pijssimus puer acceptum volumen cupidius lectitans, monachi reditum præstolabatur. Reuertentem vero haud multò post magna animi voluptate excepit, eum q; his verbis est affatus. Noui, inquit, nimium vtriufq; parentis erga me amorem, quare ne maternis lachrymis à propositi mei cursu præpediar tacitè hinc discedendum autumo. Tum Abbas:Faciamus, ait, fili quod vis, te enim voti tui compotem faciet Deus. Acceptis igitur Ioannes cetum nummis, quos à matre pro conuiuio suis discipulis exhibendo impetrarat, nauem conducit, atq; ad monasterium Acemetoru clam proficiscitur. Cumque Abbas infignem pueri fide, & rem gestam ex ordine narraflet; Archimandrita puerum contuens, nimium, inquit, adolescens es ô fili: enimuero mos nobis est, ve qui monasticam vitam apud nos cogitat profiteri, quadraginta diebus hic demoretur, & confiderata nostræ exercitationis regula tandem tondeatur. Ad hæc Ioanes: Obtestor te, ait, per san &issimam Trinitatem, vt me hodie tondeas, isto enim

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

De S. Ioan. Chalyb. 15. Ianuary. angelico habitu temporius indui nimium quantum desidero. Tum Archimandrita puerum benedictione impertiens totondit, & veite religiofa donauit. Porro Ioannes maxima animi alacritate exercitationi monasticæ Miduitas. incumbere cœpit, & vt studiú illud perfectionis auspicatò decurreret, continuis precibus noctu ac interdiu diuinum numen exorare. Mansitautem in eodem monasterio añis sex, luisq; collegis quà humilitate, quà indefesso orationis studio preclaro fuit exeplo. Ea vero Mirus iein_ temperantiz lege se obstrinxit, vt nihil aliud esculenti, præter sacratissimű Eucharistiæ ferculu degustaret. Quod vehementer demirans archimadrita, Tu, inquit, adliuc puer multum laboris tibi ipie imposuisti, vnde corpus tuum imbecillius efficitur, quam vt diuine gloriæ queat sufficere ministerio. Temperantia enim, ieiunium, & vigiliæ multæ illud corrūpunt. Tăti igitur certaminis cotentione lacefsitus hostis ille sanctitatis diabolus, nouis eum insidiarum oppugnat machinamentis, & generofi animi constantiam maioribus technis quaterearq; debilitare adoritur. Tantúenim mærorem desiderium g;parentum adolescentulo iniecit, vt perpetuo de illis cogitaret, cun-Etęq; paternę domus deliciæ, ac seruorum ministeria, animo ipsius nequicquam repugnanti obuersarentur. Multa proinde inedia, vigilijs, nimioque parentum desiderio factum est,

vt eius corpusculum macie cofectum, vmbræ

fimi-

Pietas.

myrigor.

Relinquit

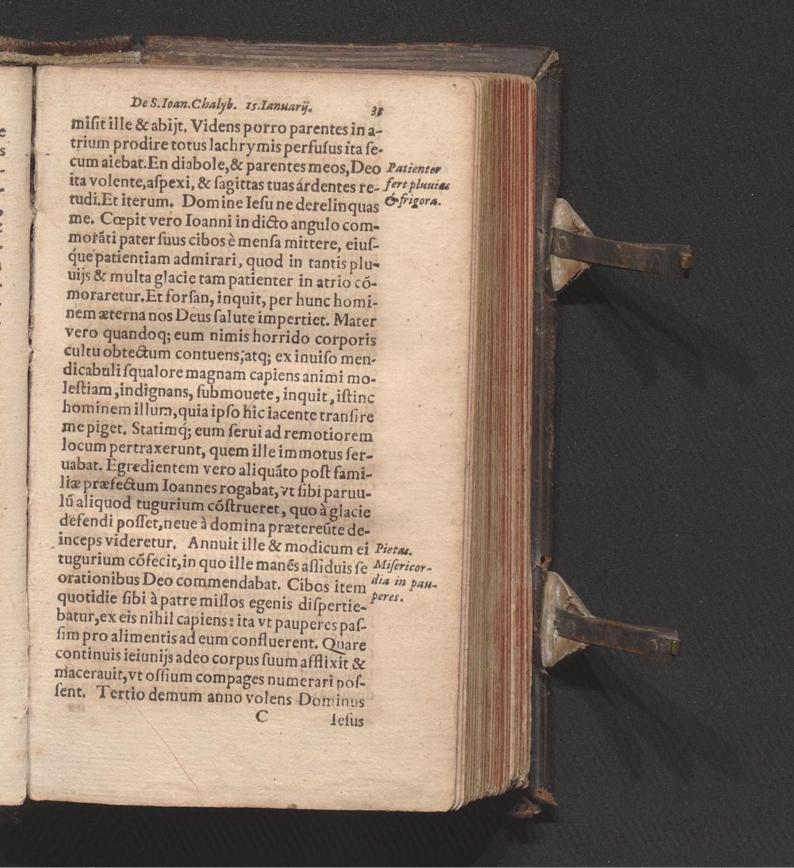
monasteri-

& Filij, & Spiritus fancti, & Dominus Iesus te placito fibi calle dignanter dirigat. loannes itaq; cuè terra surrexisset, fratres omnes obeundo, flexis genibus à singulis petijt benedictionem, ita eos salutans. Salui estote, inquit, omnes patres& fratres: salua esto laudabilis& fancta focietas, quæ me benè suscepisti: ego omnino vestro tecto indignus sum. Cumá; à sanctis illis patribus Deo comendatus esset, illachrymans monasterio egreditur, & identidem per viam eodem respiciens sacrarium illud pristinæ pietatis eminus salutabat. Transacto dein itineris dimidio in pauperem lacera veste ami & um incidit, quocum mutata vestæreliquum viæ mæstus cofecit. Simulac vero in patrium folum delatus parentum ædes eminus aspexit, humi se prosternens ita Deum precabatur: Domine Iesu Christe ne derelinquas me. Cumq; sub multam noctem parentum suoru liminibus assisteret, rursum in terram prostratus ac lugens id sibi à Deo cocedi precabatur, vt gratie diuine vallatus presidio. eo loci moriens technas dæmonum coltanter superaret. Alteraluce panduntur quasi egresfurisparentibus fores. Cumq; familiæ præfe-Etus prodijsset, & Ioanem in lacera illic veste conspicaretur, asperioribus illum verbis à foribus submouit. Cuiille: quæso, inquit, domine, vt inopiste miserescat mei, sinas q; in isthoc meangulo deliretcer (nihil enim malifacia) atq; huius rei mercedem à Deo expecta. Per-

C

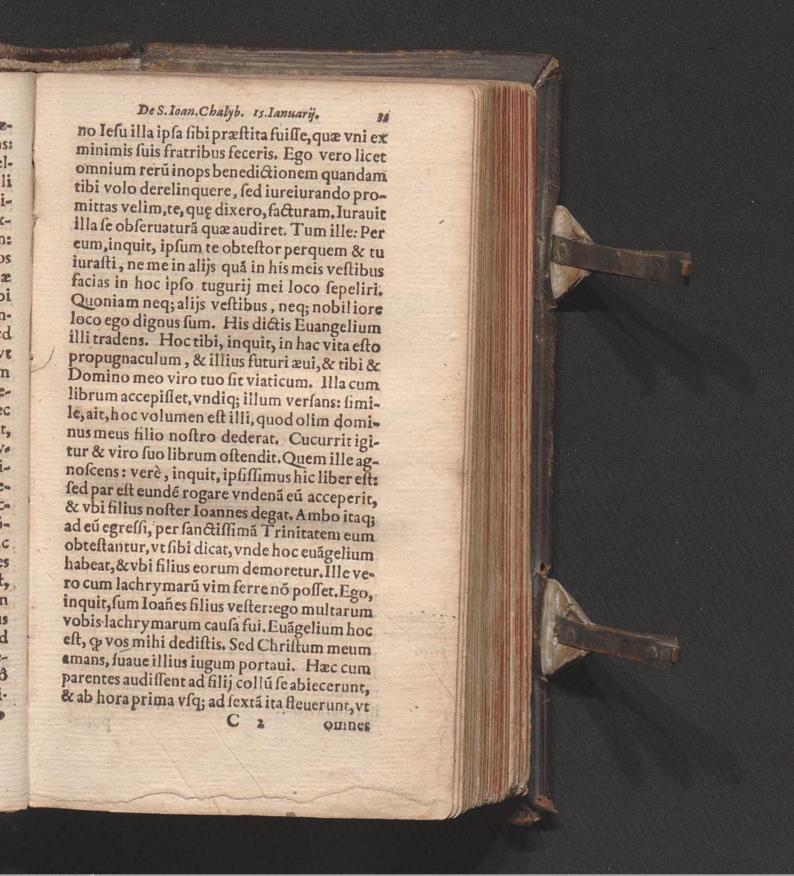
m

fe

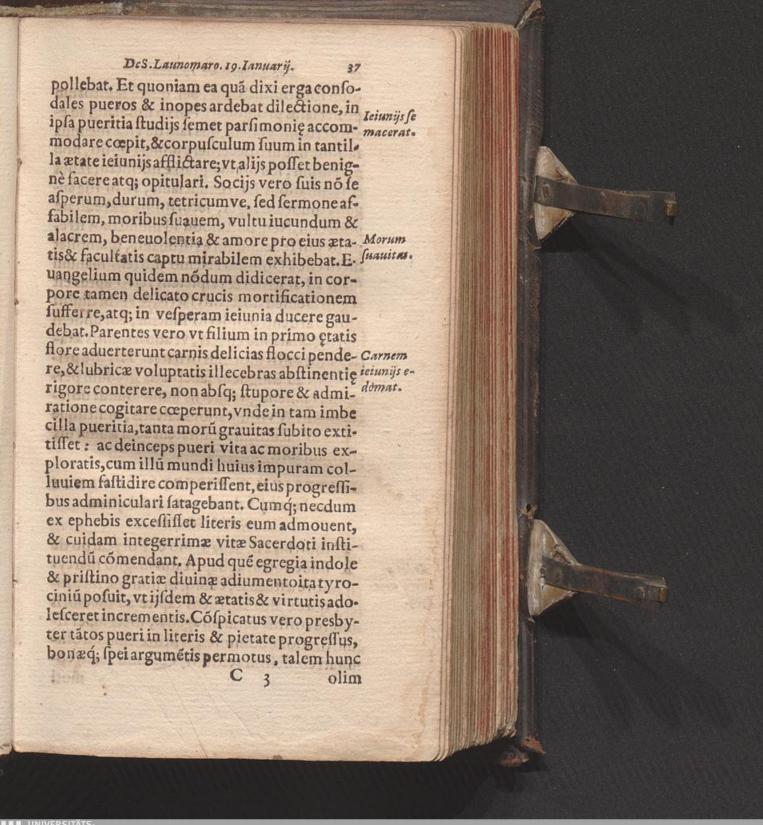
De S. Ioan. Chalyb. 15. lanuary. Tesus cosummatam adolescentis virtutem celestibus præmijs munerari, eidemý; apparens: Christus ei Salue, ait, Ioannes, qui iure hoc nomine appellaris:vitæ enim peracte meritis similem te illi apparet. Ioanni, qui virgo fuit, præbuisti, & me derelictis omnibus secutus es. Copletum est núc exercitationis tue tepus curriculum q; laborum: post triduuad me venies, & optata interiustos requie potieris. Experrectus mox Ioanes præ gaudio illachrymat, & sic Deu precatur. Tibi Deo meo grates dico immortales, o me immerente ilta velis beatoru requie dignari, Sed &parentum meorum te comiserescat oro, ve delicta illis sua clementer codones, quoniam tu solus clemens & misericors es. Tunc prese-Etum familiæ ad se accersitum rogat, vt hæc dominæ suis verbis significet. Pauper, inquit, ille quem ad fores iacentem expelli iuffifti, vo num abs tepetit, vt ad Dominum Iesum respiciens, non dedigneris eum accedere, habet enim quod tibi dicat. Hoc audito domina: ecquid est, air, quod me pauper hic velit? sed cotueri eu nequeo nedu accedere: cuma; adhuc. morastraheret, rursus ei suis verbis Ioannes nunciat: Post tres dies mihi moriendum est, quamobrem si me interuisere renueris, non paru te postremo pœnitebit. Illa cum de eius morteaudijslet, exijt, puerisq; vt pauperem ad se adducant, præcepit. Ille vero cum esset velatus agnoscino poterat, sed hæc dixit: Tua 8 domina copleta est merces, affirmante Domi-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

peres,

tisá; haud obscura argumenta. Siquidem de Misericor- victu quotidiano, que parentes illi prehebant dia in pau- egenis aut peregrinis, aut certe coætaneis pueris in pascendo pecore occupatis, liberaliter impertiebatur. Cumq; de præceptis diuinis nihildum nosset, diuina tamé edoctus gratia, in tenera isthac ætate, senili morum costantia polle-

)-

d

1-

t,

r

d

1-

10

IS

S

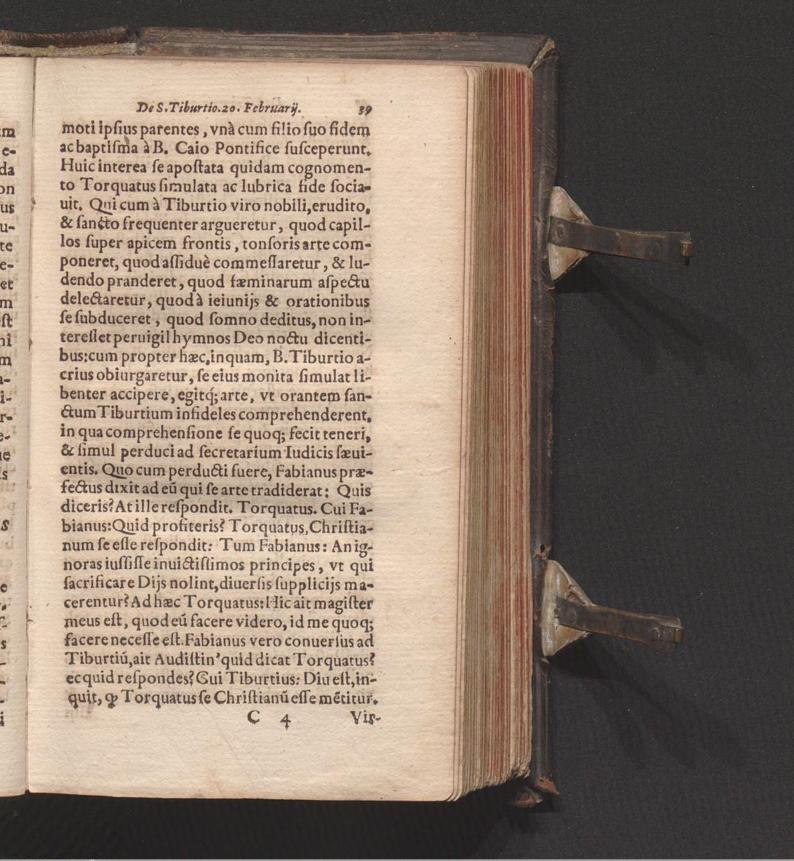
0

olim fore ominabatur, per quem multorum pollet salus promoueri. Porro simulaté; ad eam peruenit ætatem, qua iam de vitæ ineunda ratione maturo decernere posset cossilio, non parentum, sed diuinæ gratiæ instinctu, rebus & facultatibus suis renunciault, vt in illa augusta diuorum regia, securissima hæreditate potiretur, Neq; postmodu ad mundanos strepitus sibi redeundum existimauit, qui nosset dictu esse a Domino: Nemo mittens manum suam ad aratrum & respiciens retro aptus est regno Dei: sed doctrinis facris, & verbi diuini pabulo ardenti desiderio inhians, eorundem iugi meditatione effecit, vt adolescentis ætatis annos castis moribus ornaret. His ille primordijs ad infignem sanctitatis gradum peruenit, tandemá; vniuersis huius mundi oble-Ctamentis & voluptatibus calcatis, multifque clarus miraculis, mortalitatem cum æuiternis commutauit.

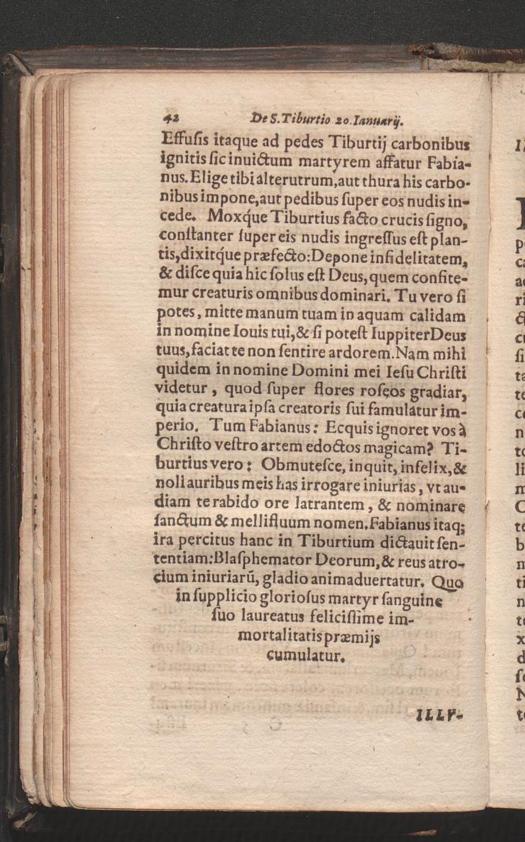
MARTYRIVM D. TIBVRTII IVVENIS 20.lanuarij.habetur in vuta S. Sebastiani apud L. Sur. Tom. 1,

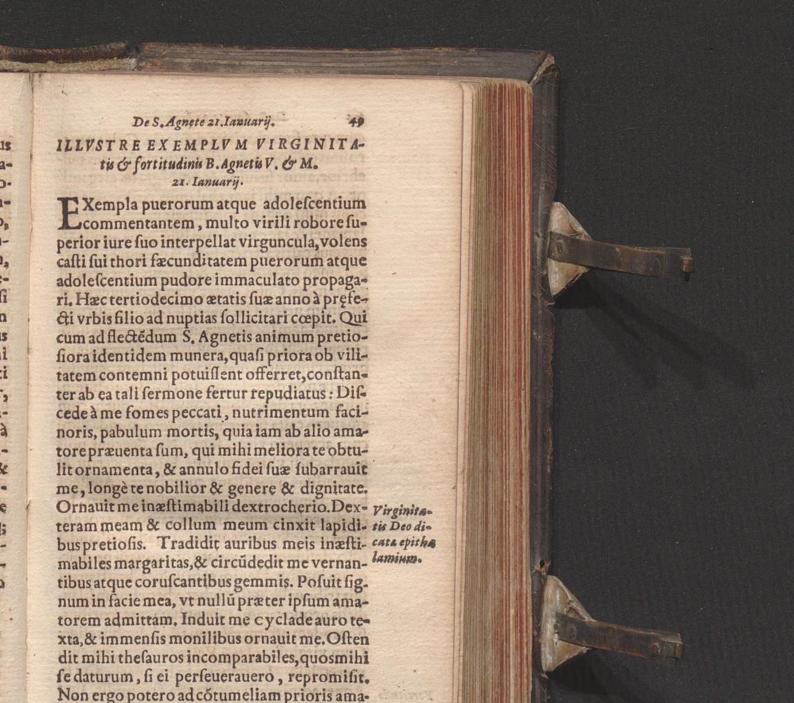
Ardet nmore martyrÿ.

Tiburtius à B. Sebastiano & Polycarpo de fide edo cus ac baptizatus magno marty. rij amore æstuabat, cum é; in hominë incidifset, qui ex alto corruens capite ac membris miserè collisis animam agebat, dicta super illum oratione dominica, pristinæ eum incolumitati confestim restituit. Quo miraculo cómoti

Virtus enim ipsasancti nominis grauiter fert & moleste, suum nomen à non suis amatoribus viurpari. Reuera enim vir illustrissime, hoc Christianum nomen diuinæ virtutis est, sectatorum scilicet Christi, qui verè philosophati sunt, qui ad obterendas libidines fortiter dimicarunt. Credisne vir illustrissime, hunc esse Christianum, qui in sui lenocinio moliendo capitis fimbrias admittit, qui tonforem diligit, qui scapulis molliter gestit, qui fluxum gressum improbo risu distendit; qui neglectis viris fæminas curiofius intuetur? Nunquam tales pestes Christus dignatus est habere seruos suos. Verum quando hic se imitaturum me asseruit, iam tu ipse coram eum probabis esse mentitum. Fabianus dixit: Consultius feceris, si saluti tuæ prospiciens principum decreta non spernas. Ad hæc Tiburtius: Ego vero saluti meæ melius non consulo, quam vt deos deafá; contemnens, vnum Dominum Iesum Christum Deum meum esse confitear. Tunc Torquatus; Non folum, inquit, ipse Christianus crudelis est, verum etiam decipit alios, persuadens ijs deos omnes esse dæmones:ipse autem cum socijs suis, cum quibus magicas artes exercet, diu noctuq; incatationibus occupatur. Tiburtius dixit: Falsus testis non erit impunitus. Hic, quem vides, vir illustrissime, malitiæ suæ curis exæstuans, nullam aliam ob caufam Christianis se adiunxit, nisi vt nobis Christianum se fingerer,&

JNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

toris, vel aspicere alium, & illu derelinquere,

cum quo sum charitate deuincta. Cuius generositas celsior, potentia fortior, aspectus pulchrior, amor suauior, & omni gratia elegantior. A quo mihi iam thalamus collocatus est, cuius mihi organa modulatis vocibus cătant. Iam mel & lac ex ore eius suscepi; ia amplexibus eius castis astricta sum: ia corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit. Cui angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, cuius odò. rereuiuiscut mortui, cuius tactu fouenturin. firmi, cuius opes nunquam deficiunt, cuiusq; diuitiænon decrescunt. Ipsi soli seruo fidem, ipsi me tota deuotione committo, quem cum amauero casta sum: cum tetigero munda sum: cum accepero virgo sum. Nec deerunt post nuptias filij, vbi partus fine dolore succedit, & fæcunditas quotidiana cumulatur. Audiens hæcinsanus iuuenis, amore carpitur cæco, le-Aoq; prosternitur, Angitur tanto mœrore filij sui pater Symphronius, atq; ad cociliandas filio desideratas nuptias toto conatu ne quicquam incubit. Deniq; eam velut Christianam fuis tribunalibus sisti iubet, vbi primum blanditijs prouocatam, tum pulsatam terroribus, sic tandem affatur: Vnum tibi è duobus elige: Cum virginibus Deæ Vestæ facrifica, aut cum meretricibus scortaberis in lupanari. Cui B. Agnes admirabili constantia respondit. Ego freta virtute Domini mei Ielu Christi, secura

animi.

uas

CI

ni

m

li

bi

fo

ea

ce

gi

lu

ef

ei

tu

In

D

ea

ne

di

im

do

tic

fu

qu

cæ

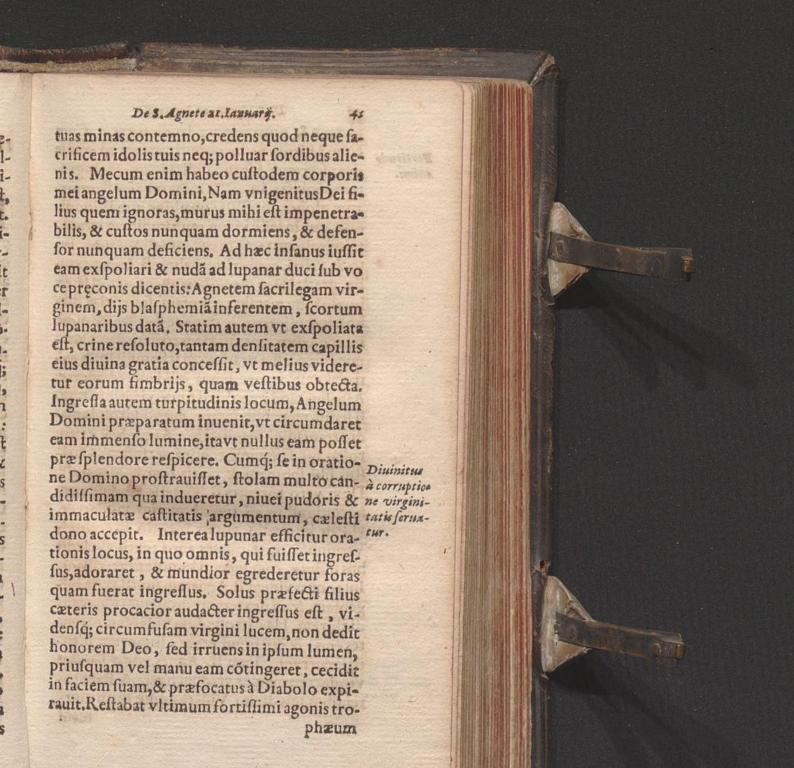
de

ho

pr

in

rai

animi.

phæum & noua æternæ laudis seges. enim à furore totius populi ceu saga ad pœnas deposceretur, Aspasio iudice in pyram ingentem coniecta, interrita inter medios flammarum globos constitit; quæhinc atq; illinc diuifæ atq; in feditiofam multitudinem irruentes, virginem tamé intactam reliquerunt. Interea victrices in celum palmasB. Agnes extulit, gratias Deo magnificas agens, quod se ex impiorum manibus ereptam spurcitias diaboli impolluto calle transire fecisset, & nunc inter medios ignes illæsam coseruasset. Cumque complesset orationem ita omnis ignis extinctus est, vt nec tepor quidem remaneret. Aspasius tandem vrbis Romæ vicarius populi seditionem non ferens, guttur virginis gladio transadigi mandauit. Atque hoc exitu, roseo sui sanguinis rubore persusam, Chri-Itus sibi sponsam & martyrem consecrauit. Dum vero parentes B. Agnetis alliduis pernoctationibus ad tumulum eius vigilarent, vident in medio noctis silentio exercitum Virginum, quæ omnes auro textis cycladibus indutæ, cum ingenti lumine præteribant. Inter quas vident B, Agnetem simili veste fulgentem, & ad dexteram eius agnum niue candidiorem. Hæc itaque dum viderent, parentes eius, & qui simul erant, stuporem mentisincurrunt. Tum B. Agnes rogat Sanctas virgines parumper gradum figere, & stans parentibus suis dixit : Videte ne me quasi mor-

ti

H

tu

E

ni

vi

CU

lit

fu

na

pa be

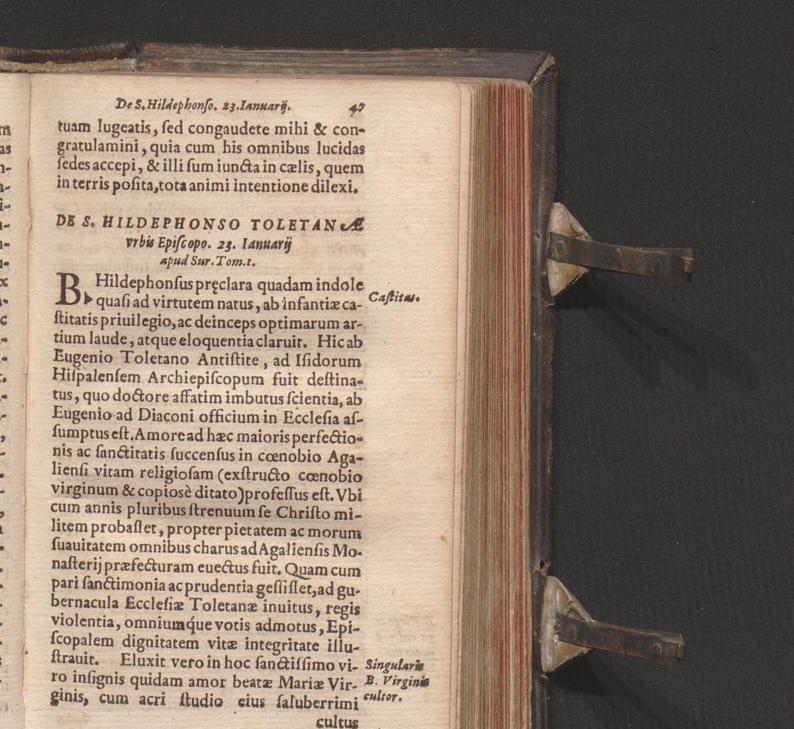
vi

fc

fti

ro

gi

cultus propagandi. Qué Diua mater multis sibi deuinctu pietatis officijs, iucundissima apparitione & inufitato veltis facerdotalis munere honestauit, prout in historia ipsius memorat Iulianus Pomerius eiusdem vrbis Toletanæ Episcopus. Instante enim virginis gloriosæ Assumptione S. Hildephonsus eidem Virgini incredibiliter deuotus, fingulareMifsæ officium in eius laudem artificiosè compofuerat, multaq;ad eius festi solennitatem omni fanctimonia & celebritate peragendam, haud exiguo labore molitus fuerat; quin & regem populumq; vniuersum iam ante ad festi dignitatem, beniguis admodum monitis inuitauerat. Cumq; iam matutinas horas facra vigilia præuenire vellet; clero accensis ante eum Cibusad templum præcedente, eccetibi referato Ecclesiæ ostio cælestem conspiciunt in templo splendorem, tanta radiorum virtute, vtomnes metu penè exanimati, relictis facibus in effusam fugam conuersi sint. Solus Antiltes pedetentim ad Virginis altare procedens, ipsam Virginem in cathedra residentem inuenit: facris Virginibus in circuitu incredibili fuauitateDauidica cantica modulantibus. B. Firgo er. Interim facer antiftes plenus stupore & gauga cultore dio, huiusmodià D. Virgine vocem accepit: Propera in occursum serue Dei, & accipe quod èthesauro filij mei tibi trado munusculum. Sicenim decet, vt hoc benedictionis tegmine, nostra tantum in festivitate vtaris. Et

quia

(มหา munifica.

1

e

n

fe

Se

e

lu

cl

de

PI

Se

lal

lu

pli

fra

Ga

tes

fi e

atq

pra

ort

my

que

Nil

vel

duc

ma

inc

Tij.

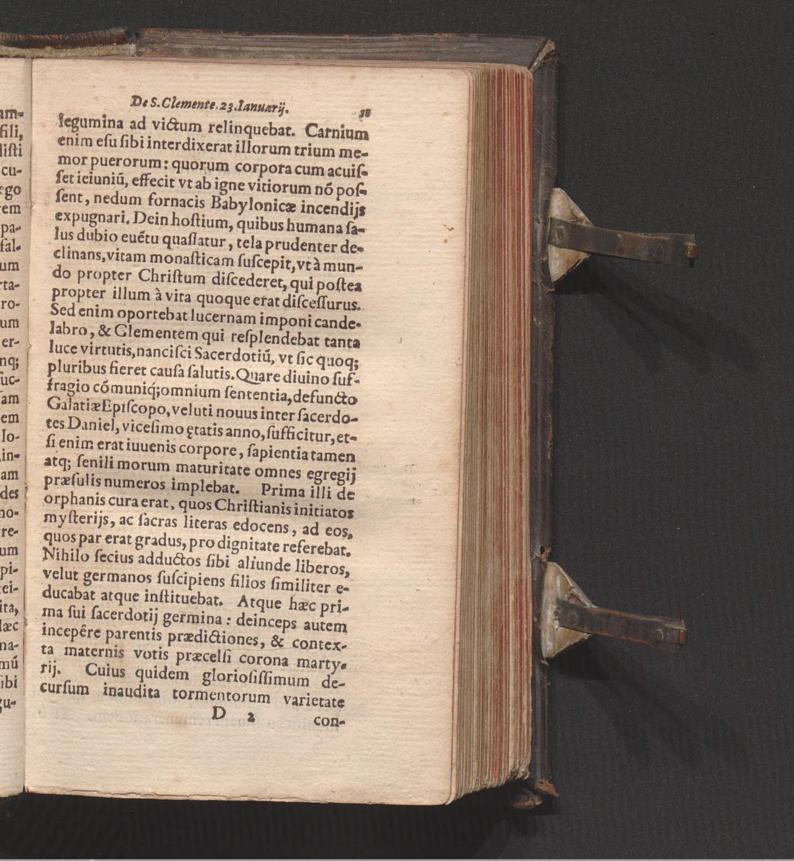
curi

legu-

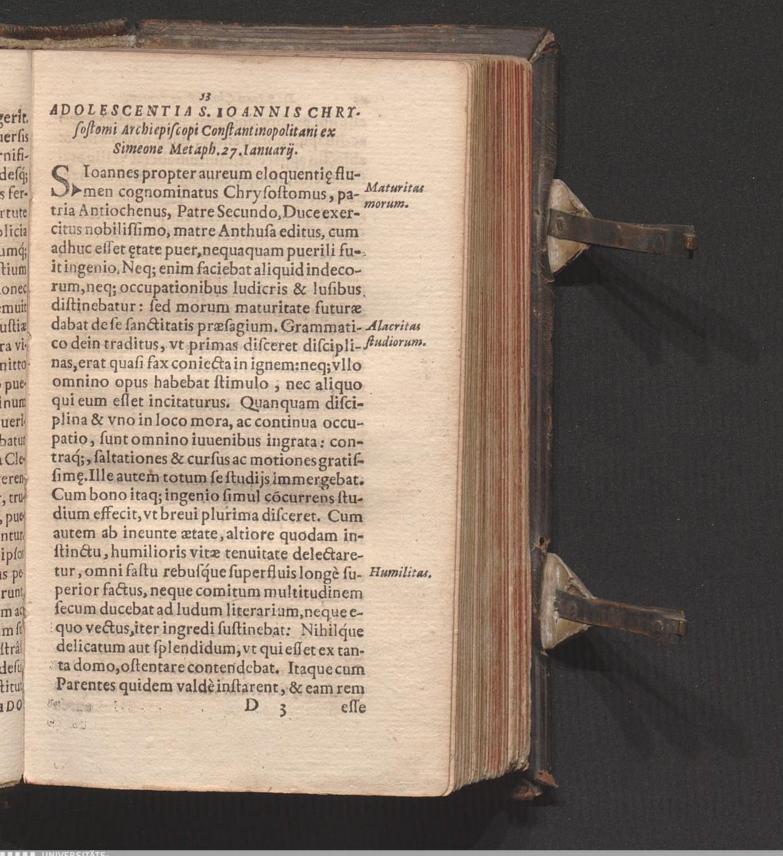
scia his eum vocibus inter amantissimos amplexus hortabatur Fili mi, fili chariffime, fili, qui priùs quam tuum videres patrem vidisti orbitatem, Dei autem Patris opibus es locupletatus, & orbitate vsus es ad felicitatem, ego quidem te produxi corpore, Christus autem regenerauit per spiritum. Cognosce tuum patrem, vide ne eius filijdenominatio sit tibi falso imposita. Seruissoli Christo, in Christum euam colloca fiduciam. Is verè est immortalitas, is falus, is qui de calo descendit propter nos, & nos quoque vnà secum in altum extulit, & filios suos effecit & Deos. Qui ergo huic paret Domino, superabit quæcung; funt difficilia, nullius Tyranni aut Regis succumbet crudelitati, quin potius vniuerlam improborum colluuiem, eorumq; præsidem diabolum pudore afficiet. Deinde inter loquendum oculos suffusa lacrymis:rogo te,inquit, fili chariffime, vt mihi des vnam gratiam pro omnibus, & cum ad Reges & præfides propter Christum ducêris, hunc mihi honorem concedas, vt proipso stes fortis & strenuus: & confido in Christo meo, ô membrum meum, confido, quod citò in tuo quoq; capite Horebit corona martyrij. Para ergo teipfum, & ad magni animi virtutem te excita, ne te imparatum offendant certamina. Hæc quotidie mater ei suggerebar. Nec fesellit matris expectationé eximia indole puer, primu eniminter cateros virtutum labores sola sibi

Abstinen-

BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

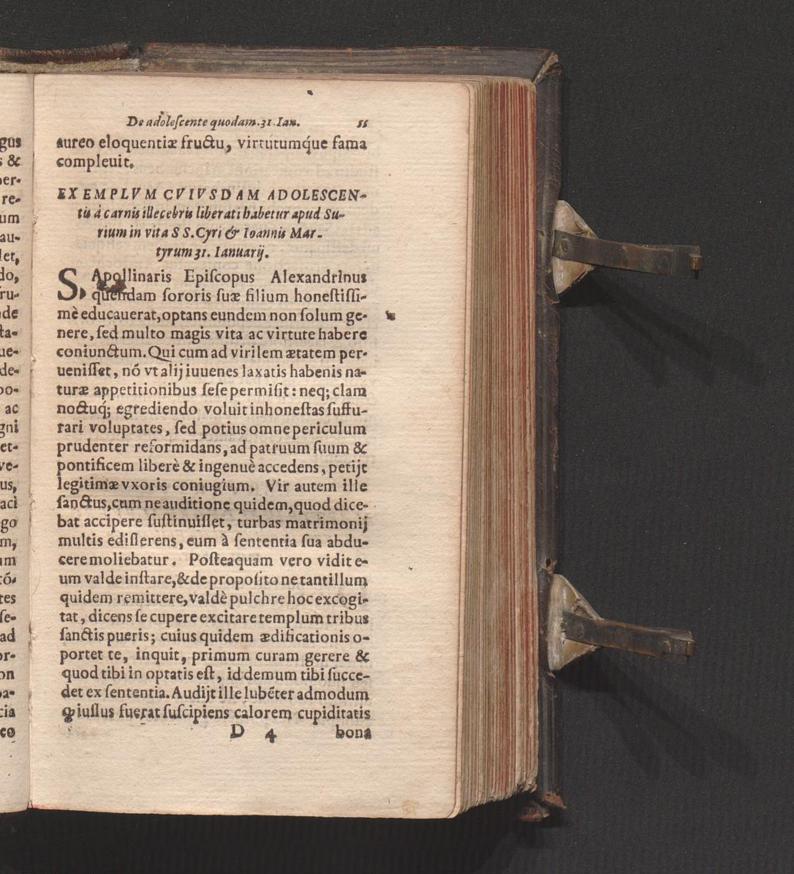
esse sibi probro ducerent, idemá; pædagogus ac discipuli hortarentur, quasi nimis vilis & abiectus appareret, multum aberat vtille perfuaderetur, libique congenitam & gratam repelleret moderationem. Quamobrem cum eum aliquando conuenirent parentes & causam sciscitarentur, cur eis dedecori eslevellet, tam tenuiter instar plebei cuiuspiam viuedo, iple sapientissimè respondit : Eccur mihi tru-Itranegotium facessitis egrè ferentes, perinde ac si ego primus vitæ humilitatem colere statuissem? Considerate Danielem & tres pueros quorumille, ob victus morumque modestiam à Leonibus rabidis contingi non potuit, alteri in medio flammarum securi ac victores, vitrices de lictoribus pænas igni grassente sumebant. Enimuero in sacris etiam literis non vulgari laude honestari, vettro iudicio spretam humilitatem nouimus, fastum vero atque honoris studium minaci reprehensione coargui. Quocirca non ego ignoranter pluris facio hanc mediocritatem, Deum enim didici his delectari, & gratiam quidem præbere humilibus: ijs autem, qui co. tra se habent, aduersari. His dictis parentes obstupescebant. Qui vix tandem ei persuaserunt, vt vel vno ex famulis eum comitante ad ludum literarium commearet. Hisce primordijs succreuit Beatissimi viri sanctitas, qui non solum orientali plagæ illustri pietatis iubare affulfit, fed etiam vniuerfaterrarum spacia

u

ti

n

fi b

315 De adolescente quodam 31. Ianuarij.

bona spe temperabat. Interea adolescens toto studio ad ædificationem incumbens, vtiliffima occupatione distinebatur. Atq; hoc tandem opere probe perfunctum in Babylonem ad tres Sanctos pueros cum literis ab Episcopo destinatur, quorum ille tandem reliquias iterata profectione consecutus, Antiochiam deportauit. Cumq; Episcopus conuocato clero in prædicto templo facra illa pignora fan-& honorifice deposuisset, adducto sororis filio, & facerdote ordinato, loco alterius coniugis illi despondet Ecclesiam, dicens: En tibi vxor. Sed eius vt par elt curam gere. Hoc dictum sic affecit adolescentem, omnemque dimouit cupiditatem, vt maiore virginitatis fuerit deinceps captus amore, quam antea matrimonij.

FEBRVARIVS.

MARTTRIVM DVORVM PVEROrumin vita S.Blasy Episcopi & mart. 3.Febr.

D'vo pueruli matrem suam inter alios martyres ad supplicia abreptam atque intrepidam coram Agricolao præside cospicati, sic eandem alloquebantur. Veneranda mater nostra ne sinas nos in hac terra interire: sed quomodo nos impleuisti syncero & suauissimo tuo lacte, sic etiam regno cælorum adimple. Nec potuere generosos puerorum